Motion till riksdagen 1987/88:So630

av Ingrid Ronne-Björkqvist och Margareta Andrén (fp) om forskning om utländska adoptivbarns utveckling och anpassning

Mot. 1987/88 So630–635

I Sverige finns knappt 30 000 utländska adoptivbarn. Senaste åren har det tillkommit knappt 2 000 barn per år. De flesta är fortfarande spädbarn–lågstadiebarn. Några har hunnit uppnå vuxen ålder.

Adoptionerna sker i allmänhet för att ofrivilligt barnlösa önskar få ett barn att älska och fostra. I några fall är adoptionen en nödlösning, när ingen annan väg finns att rädda barnet till fortsatt liv eller rimliga livsvillkor. Möjliga alternativ kan t. ex. vara antingen adoption eller också fortsatt liv på gatan utan föräldrar eller anhöriga.

Det är av stort intresse hur det går för de utländska adoptivbarnen, inte bara för den framtida inriktningen när det gäller internationella adoptioner. Vetenskapliga studier kan få stor betydelse för alla barns psykiska och sociala utveckling.

Man kan genom forskningen få fram i vilken mån skador på grund av svåra erfarenheter i livets början kan läkas genom senare goda uppväxtvillkor. Man kan få kunskap om hur barn i olika åldrar påverkas av att omplanteras till en helt ny livsmiljö och om hur barn präglas av uppväxtmiljö resp. genetiskt arv.

Hittills har forskningen om utländska adoptivbarn i Sverige varit sparsam. Vi har inte på lång väg tagit till vara de möjligheter som finns att t. ex. få fördjupat kunskap om hur de socialt mest utsatta barnens livsvillkor skulle kunna förbättras.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utländska adoptivbarns utveckling och anpassning.

Stockholm den 26 januari 1988

Ingrid Ronne-Björkqvist (fp) *Margareta Andrén (fp)*

1 *Riksdagen 1987/88. 3 saml. Nr So630–635*